

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/2964/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123462942
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123462942.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci: oprávneného: MINIHOTOVOST, SE, námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 04 355 211 právne zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majernikova 3479/3/A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves IČO:42 185 190 proti povinnému: A. B., nar: 6.9.1991, Malookružná ulica 188/33, 971 01 Prievidza o vymoženie 100,00 Eur s príslušenstvom, exekúcia vedená súdnym exekútorom: JUDr. Andrea Prudká so sídlom exekútorského úradu Nám. A. Hlinku, 01701 Považská Bystrica, IČO: 37 913 654, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 260 EX 518/23 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a

odôvodnenie:

- Oprávnený dňa 07.12.2023 podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie 100,00 Eur a trov exekúcie, na základe vykonateľného exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza vedeného pod sp. zn. 13Csp/47/2021 zo dňa 04.11.2021 (ďalej len „exekučný titul“).
- Poverením zo dňa 19.12.2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Andrea Prudká so sídlom exekútorského úradu Nám. A. Hlinku, 01701 Považská Bystrica, IČO: 37 913 654, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 260 EX 518/23 (ďalej len „súdny exekútor“).
- Súdny exekútor dňa 12.01.2024 predložil tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného, upovedomenie o začatí exekúcie a doručenkou preukazujúcu jeho doručenie.
- Súdny exekútor uvádza cit: „že, dňa 11.01.2024 mu bol doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie. Návrh bol elektronicky a bol podaný v lehote. Upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa 8.1.2024 K podanému návrhu na zastavenie exekúcie pripája vyjadrenie oprávneného. Na základe uvedeného žiada, aby súd o uvedenom návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol:
- Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 08.01.2024 cit.: uvádza, „Podmienkou poskytovania spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky je povolenie udelené Národnou bankou Slovenska v zmysle § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na spomínanej pohľadávke ktorú oprávnená spoločnosť vymáha, ktorá bola poskytnutá protizákonne, neexistujú žiadne podpisy zmlúv. Na opakované výzvy, ktoré som spoločnosti adresoval, aby mi predložili originály zmlúv, na ktorých je môj podpis, nereagovali, nakoľko žiadnym podpisom zmlúv nedisponujú. Na základe týchto skutočností, som o celej tejto veci nútený informovať OČTK a podať trestné oznámenie na GP SR, nakoľko mám zato, že sa jedná o vymáhanie nelegálnej pohľadávky v prospech MINIHOTOVOST, SE, na ktorú upozorňuje aj Národná Banka Slovenska vo vyššie uvedenom článku s poukázaním na zdroj,

ktorý je uvedený nižšie pod čiarou. Mám teda zato, že exekúcia je v tomto prípade nezákonná. A jedná sa o nelegálnu pohľadávku ktorá vznikla nelegálnou činnosťou spoločnosti MINIHOTOVOST, SE.“

6. Súdny exekútor spolu s návrhom povinného na zastavenie doručil aj vyjadrenie oprávneného: Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie podaný povinným nemá oporu v zákone. Z toho dôvodu žiada návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť ako nedôvodný.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu.

14. Ako to výslovne vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, povinný môže podať opätovne návrh na zastavenie exekúcie, pričom zákon limituje povinného v tom rozsahu, že povinný v poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Ako to z dikcie ust. § 61 ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva, tieto návrhy povinného na zastavenie exekúcie odkladný účinok nemajú. Exekučný poriadok na základe uvedeného obmedzil povinného na podávanie opätovných návrhov na zastavenie exekúcie z tých istých dôvodov, a preto ak by ďalší v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie mal byť právne relevantný, musí v ňom povinný uviesť len tie skutočnosti, ktoré nastali po predchádzajúcom návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom súd už rozhodol, pričom sa musí jednať o skutočnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie

exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Jedinou výnimkou zákonného obmedzenia podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, predstavujú tie skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

15. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Opravný prostriedok proti súdnemu rozhodnutiu je ako účinnú obranu povinného potrebné využiť v základnom konaní. Návrh na zastavenie je procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. To aj dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo mimo exekučného konania, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

16. Hlavným dôvodom povinného uvedeného v návrhu na zastavenie exekúcie je jeho nespokojnosť resp. nesúhlas so samotnou exekúciou a to za akých podmienok bolo rozhodnutie v pôvodnom konaní vydané, nakoľko nebolo prihliadnuté na neprijateľné podmienky. S ohľadom na tvrdenie povinného súd uvádza, že uvedené námietky (bod 4 tohto uznesenia), ktoré predložil povinný exekučnému súdu na rozhodnutie mali byť reflektované „v základnom konaní“, kde bolo rozhodnuté vo veci samej, nie vo „fáze exekúcie“. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, na ktoré poukazuje povinný prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1. Dôvody povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie sa týkajú postupu a úkonov súdu v základnom konaní, t. j. v konaní ktoré predchádzalo exekučnému konaniu a výsledkom ktorého bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne iné skutočnosti okrem svojho negatívneho postoja a nesúhlasu k právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Exekučný súd má za to, že v štádiu exekučného konania sú námietky smerujúce voči povinnosti uloženej v exekučnom titule irelevantné. Súd ešte pre úplnosť dodáva, že jedným zo základných predpokladov, aby bolo možné na základe rozhodnutia predloženého oprávneným viesť exekúciu, je samotná existencia rozhodnutia t.j. vykonateľné rozhodnutie. Legitímny a zákonný dôvod na vykonávanie exekúcie v prospech oprávneného proti povinnému, by odpadol v prípade zrušenia exekučného titulu. Súd navyše uvádza, že podrobnejší prieskum exekučného titulu by mohol vykonať v prípade, že by bol exekučný titul vydaný v rozhodcovskom konaní, prípadne, ak by bol platobný rozkaz, na základe ktorého sa vedie exekúcia - vydaný vyšším súdnym úradníkom – zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.6.2022. V tomto prípade sa jedná o rozhodnutie vydané sudcom Okresného súdu Prievidza.

17. S prihliadnutím na uvedené exekučný súd preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti a dospel k záveru, že exekučný titul, na ktorého podklade prebieha výkon exekúcie. Súd na záver uvádza: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).“

18. Povinný návrhom na zastavenie exekúcie skutočnosti o zániku celého vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a preto súd považoval návrh povinného na zastavenie exekúcie za nedôvodný a z uvedeného dôvodu ho v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol.

19. Na základe vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané

dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii účastníkov, aký nárok si voči sebe v ňom uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku účastníkov, ktorý nebol z ich strany v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže žiaden z účastníkov nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku) o ďalších trovách exekúcie, súd o trovách konania vzniknutých účastníkom konania v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval